

List Rektora

Wyższego Międzydiecezjalnego Seminarium Duchownego w Grodnie

księdza Jana Romanowskiego w Niedzielę Chrystusa Króla Wszechświata.

Umiłowani Bracia i Siostry w Chrystusie Panu!

Dziś w liturgii Kościoła obchodzimy Uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata. Już wkrótce zakończymy kolejny rok liturgiczny i rozpoczniemy nowy. Podobnie nasze życie składa się z różnych okresów i etapów, przez które przechodzimy. Za chwilę zakończymy również kolejny rok naszego życia i w związku z tym zapewne mamy jeszcze wiele różnych zadań i obowiązków, którym musimy poświęcić czas, aby móc je w tym roku zostawić. Jednak wśród tych wszystkich ziemskich aspiracji i celów, do których dążymy, jako ludzie wierzący, nie możemy zapomnieć o najważniejszym celu naszej ziemskiej pielgrzymki, jakim jest Królestwo Boże. Bo tylko w ścisłym związku z tym celem wszystkie nasze inne sprawy i zadania życiowe nabierają sensu i wartości, a może wręcz przeciwnie – okazują się mniej ważne i nieistotne. Tylko wybierając zdobycie Królestwa Bożego jako główny cel i przyjmując Jezusa Chrystusa jako naszego Króla, możemy znaleźć odpowiedzi na ważne i nurtujące nas pytania.

Koniec pewnego okresu, czy na przykład koniec roku kalendarzowego, to dobra okazja, by uświadomić sobie i zrozumieć, co jest dla mnie ważne i czy moje życiowe priorytety są zawsze właściwe. Dzisiejsza uroczystość to moment, by odpowiedzieć sobie, czy dążenie do Królestwa Bożego jest moim priorytetem i czy już teraz wybieram Jezusa Chrystusa jako mojego Króla, pozwalając Mu prowadzić mnie przez życie. Te sprawy są naprawdę bardzo ważne i nie możemy ich po prostu zignorować.

Uroczystość Chrystusa Króla w naszym Kościele lokalnym jest niedzielą seminaryjną, kiedy to kierujemy wzrok ku Grodnu, gdzie mieści się Międzydiecezjalne Wyższe Seminarium Duchowne. W Adhortacji apostolskiej św. Jana Pawła II „Pastores dabo vobis” czytamy, że seminarium duchowne jest stworzone po to, aby pomóc tym, którzy słyszą głos powołania kapłańskiego, doświadczyć tego, co Chrystus przekazał swoim uczniom, a jest to przede wszystkim relacja między uczniami a Zbawicielem (por. PDV 60).

W seminarium podobnie jak we wspólnotce kościelnej ci, którzy idą za głosem Jezusa, postrzegają fundamentalne doświadczenia życia Kościoła. Oznacza to, że w pewnym sensie życie całego Kościoła zawiera się w życiu seminaryjnym (por. PDV 60).

Można jednak dodać jeszcze więcej, mówiąc, że życie Kościoła lokalnego nie będzie pełne, jeśli zabraknie tych, którzy przyjmą powołanie Chrystusa i podejmą się zadania głoszenia Ewangelii i bycia pasterzami, zarówno dla tych, którzy podążają drogą zbawienia, jak i dla tych, którzy tej drogi poszukują.

Dziś po raz kolejny warto przypomnieć, że powołanie kapłańskie jest darem od Boga nie tylko dla konkretnej osoby, ale darem danym całemu Kościołowi. A zadaniem całego Kościoła jest chronić, cenić i kochać ten dar. Bo nie tylko niewielka grupa ludzi jest odpowiedzialna za rodzenie, rozpoznawanie i formację powołań kapłańskich, a jest to odpowiedzialność całego Kościoła. To odpowiedzialność każdego, kto czuje się częścią Kościoła Chrystusowego. To odpowiedzialność każdego z nas. Dlatego mówimy, że wspólnota kościelna jest wspólnotą, w której konieczne jest tworzenie i stałe udoskonalanie warunków rozpoznawania i rozwoju powołań kapłańskich (por. Zasady formacji kapłańskiej na Białorusi, 25).

Ten rok kalendarzowy jest znaczący dla naszego seminarium duchownego. 35 lat temu, 28 sierpnia 1990 roku, w dniu liturgicznego wspomnienia św. Augustyna, biskupa i doktora Kościoła, Jego Ekscelencja Ks. Biskup Tadeusz Kondrusiewicz, ówczesny Administrator Apostolski Katolików Obrządku Łacińskiego na Białorusi, założył Wyższe Seminarium Duchowne w Grodnie. I od 35 lat Wyższe Seminarium Duchowne w Grodnie jest sercem Kościoła lokalnego, a nawet całego Kościoła na Białorusi, wypełniając zadanie i misję kształcenia i formacji przyszłych kapłanów. Nasze seminarium jest domem dla wielu księży i biskupów, którzy mieli tu swoją formację i stawiali pierwsze kroki ku jeszcze głębszemu rozeznaniu swojego powołania.

Dzisiaj pragniemy podzielić się z Wami, drodzy Bracia i Siostry, tą radością z istnienia i działalności naszej *Alma Mater*, podkreślając w sposób szczególny także Wasz duchowy i materialny wkład w istnienie Międzydiecezjalnego Wyższego Seminarium Duchownego w Grodnie. To nasza wspólna sprawa, która może być kontynuowana i realizowana dzięki Waszej pomocy i odpowiedzialności za cały Kościół powszechny, a zwłaszcza za wspólnotę Kościoła w naszej Ojczyźnie.

Dziś Międzydiecezjalne Wyższe Seminarium Duchowne w Grodnie jest miejscem, gdzie aktywnie przebiega proces formacji i kształcenia przyszłych kapłanów, którzy w niedalekiej przyszłości staną się naszymi pasterzami i poprowadzą nas do zbawienia, do Królestwa Bożego. Każdego roku staramy się, aby ten proces formacji we wszystkich jego wymiarach przebiegał

jak najlepiej, aby przyszli kapłani byli przygotowani do wszystkich wyzwań współczesności, przed którymi stoi Kościół powszechny i każdy z nas osobiście.

W tym roku, we wrześniu, rozpoczęliśmy 36. rok akademicki. I jesteśmy za to bardzo wdzięczni Bogu. W tym roku 11 młodych ludzi usłyszało głos powołania w swoich sercach i rozpoczęło formację w naszej *Alma Mater*. Kościół patrzy na nich z nadzieją i radością. Obecnie w naszym seminarium studiuje 44 kleryków ze wszystkich diecezji na Białorusi, co po raz kolejny potwierdza fakt, że seminarium w Grodnie jest sercem Kościoła na Białorusi.

Umiłowani Bracia i Siostry! Korzystając z okazji, jaką jest dzisiejsza uroczystość, pragniemy Was szczególnie prosić i zachęcać do modlitwy o nowe powołania. Aby Dobry Pasterz Jezus Chrystus posłał nam pasterzy na swój wzór: wiernych, wrażliwych, oddanych i świętych. Pasterzy, którzy przykładem swojego życia będą ukazywali wartość życia zgodnego z przykazaniami Bożymi i przykazaniem miłości. Proszę Was o modlitwę w intencji kleryków naszego Międzydiecezjalnego Seminarium Duchownego w Grodnie, aby pomimo różnych trudności i przeszkód wytrwali w swoim powołaniu i w przyszłości byli wiernymi i świętymi kapłanami, którzy będą nam pomagać na drodze do zbawienia i Królestwa Bożego.

Z prośbą o modlitwę kierujemy również do Was, Drodzy Wierni, słowa wdzięczności za materialne wsparcie i pomoc, jakiej udzielacie naszemu seminarium. Dzięki Waszej pomocy możemy wypełniać zadanie i misję kształcenia przyszłych kapłanów. Nasze seminarium duchowne utrzymuje się wyłącznie dzięki Waszemu wsparciu i pomocy, dzięki pomocy i poświęceniu ludzi dobrej woli. Bądźcie pewni, że modlimy się w intencji każdego z Was, powierzając Dobremu Bogu wszystkie Wasze codzienne sprawy, zadania i obowiązki. Niech Dobry Bóg Wam błogosławi.

W Kościele Powszechnym obchodzimy 40. Światowy Dzień Młodzieży, więc, korzystając z okazji, pragniemy zwrócić się do młodzieży: chłopców i dziewcząt. Przypominamy słowa Ojca Świętego Leona XIV, w których Papież zachęca Was, Młodzi Przyjaciele, do „odkrycia na nowo swojej misji jako uczniów i świadków Jezusa Chrystusa”. A jednocześnie przypomina Wam, że chrześcijańskie świadectwo jest owocem przyjaźni z Jezusem. Być może Jezus zaprasza właśnie ciebie do tej bliższej przyjaźni i pragnie, abyś dawał/dawała świadectwo poprzez życie kapłańskie lub zakonne, lub poprzez posługę misyjną. Wiercie, że przyjaźń z Chrystusem Królem nie opiera się na relacji pan-sługa, ale na prawdziwej przyjaźni, którą warto odkryć i w którą warto inwestować.

Drodzy Młodzi Przyjaciele, nie bójcie się pytać Jezusa o Jego plany na waszą przyszłość, a gdy znajdziecie odpowiedzi, pozwólcie Chrystusowi was prowadzić. Dzieło powołań, a zwłaszcza nasze Międzydiecezjalne Seminarium Duchowne w Grodnie, zawierzamy Bożej Opatrzności.

Z modlitwą pamięcią ks. rektor Jan Romanowski wraz ze wspólnotą Międzydiecezjalnego Seminarium Duchownego.